

PAPÉLĖ IR 1863 METU SOKÉLÉMS

nepatikimas — nepastebėta... Perkelti į Joniškį tikslina, nes ten jis bus vletinės policijos prižiūrimas⁵. Matyt, toks atsakymas nepatenkino Kauno gubernijos valdytojo, nes gruodžio 28 d. višininkas vėl jam rašo: "...kunigas Ignatas Valšvila 1864 metais buvo tardomas už revoliucioninio manifesto perskalytymą parapijiečiams. Tačiau Jūsų pirmatako 1864 m. spalio 21 d. nurodymu Nr. 12313 paliktas pirmynkštėj vietoj, nes manifestą skaityti jį priverė sukiliellai ir jis buvo pavestas vyskupo Valančiaus atsakomybel ir policijos priežiūrai. Bet vyskupas Valančius 1864 m. lapkričio 19 d. raštu Nr. 1452 pranešęs, kad jis neatsako už Valšvilos patikimumą, kol šis gyvensių Papilėje, nes bendrausias su parapijiečiais, senliai pažstamais, ir vėl lengvai galėsių suklstyti..."⁶

Pagallau gubernatorius 1867 m. sausio 11 d. siunčia vyskupui leidimą: "Neturlu jokiu priežaščiu ar prieštaravimui, kad sukeistumėt vietomis Valšvili ir Brilingą".⁷

Vartant archyvinius dokumentus, démesę patraukė ir Viekšnių valstininko Boneventūro Andrijauskio, ištremto už sukilielį gydymą į Sibirą, pavardę, nes prisiminiau gerb. Vytauto Merkio teiginių⁸, kad Simonas Daukantas "...kreipdavosi talp pat į nesenialiai iškūrusią Viekšnių valstinę. Tarp šios valstinės 1862 metų receptų aptiktas Daukanto rašteli (1970 m. dar tebebuves Viekšnių valstinėje), kur prašoma valstui akims gydysti ir nuo reumatinių skausmų."⁹

Besklaudant pageltusius lapus, atsiskleidė dar viena sukilimo dieną atkarpelė. Laike-

nojo lauko teismo sprendime rašoma, kad "Peržiūrėjus atslūstą generolo leitenanto barono Maidelio karinio teismo bylą apie Šiaulių apskrities dvarininkus: Antaną Pancerokinskį (49 metų), Mykolą Tanskį 37 metų (Tryškių dvaro savininką) ir laisval praktikuojantį Viekšnių miestelio valstininką Boneventūrą Andrijauskį (30 metų), sulaikytų už dalyvavimą maište, nenustatyta, kad teislamejį dvarininkai Pancerokinskis ir Tanskis balandžio antroje pusėje ir gegužės pirmojoje maištininkų vadovaujamą Stanevičiaus-Piskarskių, buvimo metu Biliūnų miške¹⁰, Šiaulių apskrity, lankési toje gaujoje..."¹¹

1863 m. lapkričio 22 d. pranešime Kauno gubernijos karliomenės II skyriaus vadui telgiama, kad "valstininkas Andrijauskis prisipažino, jog buvo Stanevičiaus gaujoj du kartus gydysti sužeistų sukilielį. Telsindamas paaiškinęs, kad pirmą kartą jis praleido gaujoj keletą dienų, nes jį, važiuojantį pas ligonį, apsupo ginkluoti sukilielai ir priverė važiuoti su jais. Antrajį kartą buvęs nuvežtas į gaują apgavus. Bet toks Andrijauskio pasiteisinimas nepagrįstas jokiais įrodymais ir yra atmetinas dėl to, kad apie savo buvimą gaujoj nepranešė vienlinkui. Iš Viekšnių receptų knygos, kuria remėsi telsindamas dėl nebuvimo darbe Andrijauskis, aščiu, kad jis vien tik per gegužės mėnesį iš miestelio išvyko 5 kartus ir klekviena jo išvyka trukdavo nuo 3 iki 5 dienų. Be to, jis dvarininkas Tanskis kartą be vežėjo vežė į gaują". Todėl laikinasis karo lauko teismas

"...pripažino teistinu valstininką Boneventūrą Andrijauskį (30 metų), neturintį nejudinamo turto, tik pinigus, nešiojamus kartu su savimi rūbuose ir ūkiškus reikmenis".¹² Už dalyvavimą sukiliime "...nutaria atimti visas ypatingasias ir pirmumo teises ir išsiųsti gyventį į Tobolsko guberniją, o turtą konfiskuoti".¹³

Talp Simonas Daukantas neteko gydytojo, savo būčiulio. Ar Boneventūras Andrijauskis buvo kulinų seminarijos gydytojo Vladimiro Andrijauskio, kurį minė nuo 1857 metų gyvenus Varniuose ir draugavus su rašytoju istorikas Vytautas Merkys¹⁴, giminė ar tik bendrapavardis, — sunku pasakyti.

Genovaitė KUCKAILIENĖ

1) Prie Papilės birželio 22 d. vyko "...žymiausios sukilėlių laimėtos kautynės". O. Makslaitienė. Lietuvos sukilėlių kovos 1863-1864 m. 1969 m. Psl. 128

2) Visos datos straipsnyje pateikiamos senuoju stiliumi.

3) F.I-50, ap. 1., b. 16880, 1.1

4) F.I-50, ap. 1., b. 17664, 1.1

5) F.I-50, ap. 1., b. 16880, 1.1

6) F.I-50, ap. 1., b. 17664, 1.7

8) V. Merkys. Simonas Daukantas. 1991 m. Psl. 180

9) 4 km nuo Papilės

10) F.I-50, ap. 1., b. 131, 1.136

11) F.I-50, ap. 3., b. 131, 1.53

12) F.I-50, ap. 3., b. 131, 1.136

13) Vytautas Merkys. Simonas Daukantas. — 1991 m. Psl. 173-174.

Salatkienė Alina

APLONKYKĘT ŽEMAITĖJĘ

*Tronkuos, daužuos nakti, dėina
Vies i mona longus.
Aš so mésliem būno vėina,
Ak, kviekteli brongos!
Liekėt, méslys, jūs so viejo
I Žemaitiū žewé,
Kor mergelés rūtas siejé,
Kryzée kor pri kelé.
Kor Medviegalis sustuojé,
Šatréjé... Kor Vénta...
Oužoulynas kor lapuojé,
Degé ognés švēnta.
So kryžiuokaas kor kuovuojé
Žemaitelee mūsa,
Kraujé ašaruow rauduojé —
Sunké dalés prūsu.*

*Lieké, méslys, nepaklyské,
I brongiausés véitas.
Gal sorasét kor valkystés
Tuos deinelés spéitas!
Vlietra šlelst, vésaa padūka,
Véskon vert nu kelé.
Mona méslys jau nutrūka,
Nebramén šerdelés.
Ak, brongiuoji Žemaitéjé,
Kélik to daug kentiejee!
Ér dabaa nu šielswa viejé
Skausma apturiejee.*

VĚLNIOS
GAUDIEŠIAUS VLADA
puortėgrapéjuo: Žemaitiū Kalvaréjés
valzdaa.

